

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 3C/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2712208267
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2712208267.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci navrhovateľky: N. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/XX, XXX XX A., štátny občan SR, zastúpenej splnomocnencom: Dr. M. C., advokát so sídlom W. 4, XXX XX K., proti odporcovi: M. Q., nar. XX.X.XXXX, bytom K., štátny občan SR, o zaplatenie príslušenstva, takto

rozhodol:

U. j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke 9 % úrok z omeškania zo sumy 3.000,-€ od 2.7.2011 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovi súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podala dňa 12.11.2012 na Okresnom súde Skalica návrh, ktorým navrhla zaviazať odporcu zaplatiť jej titulom pôžičky sumu 3000,-eur spolu s 10 % úrokom z omeškania od 2.7.2011 do zaplatenia. Navrhovateľka návrh odôvodnila tým, že dňa 24.5.2011 uzavrela s odporcom zmluvu o pôžičke, ktorú vypracoval odporca a na základe ktorej mu požičala sumu 3 000 eur. Odporca sa zaviazal vrátiť celú sumu pôžičky najneskôr do 1.7.2011. Pôžička bola bezúročná, v zmluve bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 10 % mesačne z dlžnej sumy. Dňa 25.9.2012 napísal odporca čestné prehlásenie, kde sľúbil vrátiť peniaze do 25.10.2012, čo neurobil. Na dôkaz tvrdenia navrhovateľky boli pripojené písomné listinné dôkazy, a to zmluva o pôžičke a čestné prehlásenie.

Súd uznesením č.k. 3C/4/2013-34 zo dňa 17.6.2013 konanie o sumu 3.000,-€ s 0,75 % úrokom z omeškania ročne z uvedenej istiny od 2.7.2011 do zaplatenia zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľkou v tejto časti. Súd uznesením č.k. 3C/4/2013 - 65 zo dňa 10.4.2014 opravil uznesenie Okresného súdu Skalica č.k. 3C/4/2013-34 zo dňa 17.6.2013 v časti výroku tak, že správne znie: „... s 0,75 % úrokom z omeškania...“ a v časti druhého odseku odôvodnenia „... a 0,75 % úroku z omeškania...“.

Po právoplatnosti uznesení navrhovateľka trvala na zaplatení príslušenstva pohľadávky, úroku z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 3000,-eur za dobu od 2.7.2011 do zaplatenia.

Odporca sa k návrhu na výzvu súdu nevyjadril, písomné vyjadrenie k veci nepodal. Na pojednávaní pred jeho otvorením vo veci samej ústne uznal nárok navrhovateľky uplatnený po čiastočnom späťvzatí, uznal nárok na zaplatenie 9 % úrok z omeškania zo sumy 3.000,-€ od 2.7.2011 do zaplatenia čo do dôvodu a výšky.

Predmetom konania bol nárok navrhovateľky na zaplatenie 9 % úroku z omeškania zo sumy 3.000,-€ od 2.7.2011 do zaplatenia na základe Zmluvy o pôžičke.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nar. vlády 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom k tomu, že odporca počas konania uznal pred súdom nárok uplatnený návrhom a to 9 % úrok z omeškania zo sumy 3.000,-€ od 2.7.2011 do zaplatenia, jeho základ a výšku, súd rozhodol vec v zmysle § 153a ods. 1 O.s.p. rozsudkom pre uznanie.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p.. V zásade by odporcovi podľa ustanovení patrila náhrada trov konania, ktoré ale odporca nepožadoval priznať, výslovne uviedol, že si trovy konania od navrhovateľky neuplatňuje a to ani za čiastočné späťvzatie návrhu navrhovateľkou. Pre vzdanie sa práva odporcom na ich náhradu súd vyslovil, že sa mu náhrada trov konania nepriznáva. Pri vyčíslení miery úspechu v konaní súd vychádzal aj z čiastočného späťvzatie navrhovateľky, kedy navrhovateľka zavinila, že konanie bolo zastavené a v tej časti by patrila náhrada trov konania odporcovi a preto súd zastavenie o sumu 3 000 eur posudzoval ako neúspech navrhovateľky. Súd má za to, že navrhovateľka zapríčinila zastavenie konania o 3 000 eur, nakoľko už v čase začatia tohto konania bolo na tomto súde vedené trestné konanie sp. zn. 4T/73/2013 voči odporcovi, pričom navrhovateľka mohla dôvodne predpokladať, že v trestnom konaní jej bude ako poškodenej priznaná výška požičanej sumy 3 000 eur a tak mohla týmto konaním žiadať iba príslušný úrok z omeškania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie v časti výroku o veci samej nie je prípustné, pretože je vydaný na základe uznania; možno proti nemu podať odvolanie iba z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia alebo z dôvodu, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 202 ods. 1 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku o výroku o trovách konania je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.